

ÎNCHEIERE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecători:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Mihai Cernei împotriva deciziei din 17 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău,
adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Cernei împotriva Societății pe Acțiuni “Termocom” în procedura falimentului, Societății pe Acțiuni „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” (ulterior Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”) cu privire la încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, încasarea compensației în locul restabilirii în funcția deținută anterior și modificarea temeiului de drept al încetării contractului individual de muncă,

c o n s t a t ă:

La data de 30 aprilie 2015, Mihail Cernei a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Termocom” în procedura falimentului, solicitînd inițial restabilirea la locul de muncă anterior.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că prin hotărîrea din 06 august 2010 a Consiliului de Administrare al SA „Termocom”, a fost ales în funcția de Director General al SA „Termocom”, conform procesul-verbal nr. 2 al ședinței Consiliului de Administrare al SA „Termocom” din 06 august 2010.

Susține că, în baza acestei decizii, a fost încheiat Contractul de management din 03 septembrie 2010, conform căruia a fost angajat în funcția de Director General al SA „Termocom”. La semnarea contractului menționat, s-a indicat expres că acest acord este un contract de muncă, încheiat conform art. 54 Codul muncii, în temeiul căruia apar raporturi de muncă.

Conform încheierii din 18 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău a fost intentată procedura falimentului cu valorificarea și lichidarea masei debitoriale a SA „Termocom” și s-a desemnat ÎI „Eni Veaceslav” ca lichidator al SA „Termocom”.

Afirmă că, după desemnarea lui Veaceslav Eni ca lichidator, la data de 20 martie 2014, Veaceslav Eni a semnat ordinul nr. 205-p „Cu privire la destituirea din funcție a Directorului General al SA „Termocom”, prin care a fost destituit din funcția deținută de Director General al Societății pe Acțiuni „Termocom”, s-a încetat contractul de management al Directorului General al SA „Termocom” din data de 20 martie 2014. Totodată, s-a specificat că ordinul este „fără drept de contestare”.

Remarcă că, nu este de acord cu eliberarea sa din funcție, iar ordinul nr. 205-p din 20 martie 2014 „Cu privire la destituirea din funcție de Director General al SA „Termocom”, în opinia sa, este nelegitim.

La data de 23 februarie 2015, avocatul Oleg Mîța, în interesele lui Mihail Cernei, a înaintat cerere de completare a acțiunii, prin care a solicitat încasarea din contul pîrîtului a salariului pentru întreaga perioadă de absență de la locul de muncă, acordarea compensației în cuantumul de trei salarii medii lunare în locul restabilirii la locul de muncă anterior, precum și obligarea pîrîtului să modifice temeiul de drept al încetării contractului individual de muncă.

În motivarea cererii s-a invocat că după ce s-a adresat în instanța de judecată, la data de 01 decembrie 2014 pe pagina web oficială a SA „Termocom” - www.termocom.md a fost plasat anunțul publicitar cu următorul conținut: „Lichidatorul SA „Termocom” informează opinia publică despre semnarea, la data de 21 noiembrie 2014, a contractului de vânzare-cumpărare nr. 1 a subansamblului funcțional al SA „Termocom”, în procedura falimentului, încheiat între SA „Termocom”, în procedura falimentului, în persoana lichidatorului ÎI „Eni Veaceslav”, și SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2”, reprezentată de Anatolie Lichii. Evenimentul se înscrie în acțiunile prevăzute de Legea nr. 188 din 28 septembrie 2014 cu privire la unele măsuri referitor la procedura falimentului SA „Termocom”.

Prin încheierea irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2014 contractul de vânzare-cumpărare nr. 1 a subansamblului funcțional al SA „Termocom” în procedura falimentului a fost confirmat.

Astfel, astăzi, 01 decembrie 2014, contractul de vânzare-cumpărare a subansamblului funcțional al SA „Termocom” în procedura falimentului a intrat în vigoare și conform prevederilor acestuia:

(1) Cumpărătorul subansamblului funcțional va utiliza, conform destinației, bunurile primite potrivit contractului de vânzare-cumpărare și va asigura furnizarea neîntreruptă a energiei termice către consumatori.

(2) Contractele de furnizare a energiei termice și alte contracte incluse în Lista bunurilor care intră în componența subansamblului funcțional își vor păstra valabilitatea, iar cumpărătorul subansamblului funcțional va deveni succesori al drepturilor și obligațiilor SA „Termocom” în procedura falimentului, în calitate de parte la contractele menționate.

(3) Cumpărătorul subansamblului funcțional va deveni succesori al licențelor și autorizațiilor pentru desfășurarea activității de producere, distribuție și furnizare a energiei termice, deținute de SA „Termocom” în procedura falimentului.

(5) Contractele individuale de muncă cu salariații SA „Termocom” în procedura falimentului își păstrează valabilitatea, iar cumpărătorul va deveni succesori al drepturilor și obligațiilor angajatorului.”

Indică că, în rezultatul deciziilor adoptate de instanțele judecătorești și încheierii actelor juridice în baza acestora, confirmate la rîndul său prin acte judecătorești, la moment anume SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” este succesori de drept al contractelor individuale de muncă încheiate între SA „Termocom” și persoanele fizice. SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” a devenit succesori al SA „Termocom” în raporturile de muncă.

Declară că, toate aceste evenimente desfășurate pe parcurs, schimbă în mod esențial situația și preferințele sale, astfel, încât nu mai dorește restabilirea la locul de muncă anterior. Astfel, în locul restabilirii la lucru, solicită încasarea salariului mediu lunar pentru întreaga perioadă de absență de la locul de muncă, precum și a unei compensații bănești echivalentul a trei salarii medii lunare în locul restabilirii în funcția deținută anterior.

Precizează că, nu mai dorește să continue raporturile de muncă cu SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” și acest fapt devine temei de încetare a relațiilor de muncă în baza art. 86 alin. (1) lit. v) al Codul muncii. Pentru concedierea legală în acest temei este necesară existența uneia din cele trei cauze: schimbarea proprietarului; reorganizarea unității; transferul unității în subordinea unui alt organ, pe de o parte, și refuzul e rezonabil ca acesta să fie perfectat în formă scrisă al salariatului de a continua lucrul în legătură cu una din aceste schimbări, pe de altă parte.

Relevă că, SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” a devenit succesorul SA „Termocom” în procedura falimentului în raporturile de muncă.

La data de 14 iulie 2015, avocatul Oleg Mîța, în interesele lui Mihail Cernei, a depus cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune și a solicitat încasarea din contul pîrîtului salariul pentru întreaga perioadă de absență forțată de la locul de muncă din momentul demisiei pînă în prezent, în total 15 luni, ceea ce constituie în total suma de 555750,13 lei precum și acordarea compensației în cuantumul de trei salarii medii lunare în locul restabilirii la locul de muncă anterior ceea ce constituie 90150 lei .

Prin hotărîrea din 14 iulie 2015 a judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Cernei împotriva Societății pe Acțiuni “Termocom” în procedura falimentului, Societății pe Acțiuni „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” (ulterior Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”) cu privire la încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, încasarea compensației în locul restabilirii în funcția deținută anterior și modificarea temeiului de drept al încetării contractului individual de muncă.

Prin decizia din 17 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de avocatul stagiar Oleg Gorobica, în interesele lui Mihail Cernei și s-a menținut hotărîrea din 14 iulie 2015 a judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău.

La data de 27 aprilie 2016, Mihail Cernei a declarat recurs împotriva deciziei din 17 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitînd casarea acesteia, cu remiterea pricinii la rejudecare.

În susținerea recursului s-a invocat că instanța de apel a interpretat eronat legea, deoarece a preluat integral motivele din ordinul de concediere aduse de administrator/lichidator, fără a verifica dacă aceste motive sunt legale și fără a verifica dacă administratorul/lichidatorul a interpretat corect legea.

Consideră că, administratorul/lichidatorul prin aplicarea eronată a prevederilor legale, a încălcat drepturile sale.

Remarcă că, instanța de apel a interpretat eronat legea fiindcă Legea insolvenței, la care se face referire, prevede dreptul administratorului/lichidatorului de a disponibiliza angajații, însă, disponibilizarea urma a fi realizată de către administrator/lichidator cu respectarea legislației muncii

în vigoare, dar nu cu încălcarea acesteia.

Relevă că, în condițiile în care art. 86 lit.z) și art.263 lit.a) Codul muncii face referire la cazuri prevăzute de lege, în speță la Legea insolvenței și în condițiile în care Legea insolvenței prevede dreptul de a disponibiliza angajații, iar alte prevederi în acest sens nu existau, urma ca administratorul/lichidatorul Veaceslav Eni să efectueze disponibilizarea directorului general al întreprinderii strict cu respectarea prevederilor art. 88 din Codul Muncii. Respectiv, în opinia sa, ordinul de concediere trebuia să aibă ca temei și art.86 lit. b) și lit.c) Codul muncii, ceea ce nu a avut loc.

Declară că, art.88 Codul muncii stabilește condițiile în care trebuie să fie realizată procedura de concediere în cazul lichidării unității, reducerii numărului sau a statelor de personal, fiindcă anume legal această cale urma a fi aleasă de către administratorul/lichidatorul Veaceslav Eni la întreruperea relațiilor de muncă (disponibilizarea) cu directorul general al întreprinderii.

Din materialele cauzei rezultă că administratorul/lichidatorul Veaceslav Eni nu a emis un ordin motivat din punct de vedere juridic sau economic cu privire la lichidarea unității ori reducerea numărului sau a statelor de personal, nu a emis un ordin cu privire la preavizarea sub semnătură a sa ca angajat/salariat cu 2 luni înainte de lichidarea unității ori reducerea numărului sau a statelor de personal, etc.

Este evident și faptul că în pricina civilă dată a fost admisă o eroare din cauza interpretării eronate a legislației prin ce au fost lezate drepturile unei persoane, drepturi garantate de art. 43 al Constituției Republicii Moldova, drepturi expres prevăzute în Codul Muncii.

În conformitate cu art.434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 17 februarie 2016, iar Mihail Cernei a declarat recurs la data de 27 aprilie 2016.

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost expediată părților la data de 28 martie 2016, conform scrisorii de însoțire (f.d.164), însă date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat de Mihail Cernei la data de 27 aprilie 2016, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Mihail Cernei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mihail Cernei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Mihail Cernei, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Mihail Cernei împotriva deciziei din 17 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală